

drages det Beløb, som svarer til den Del af Pensionen, som er tilvejebragt ved offentlige Midler. Indenfor Tjenestemandskredse har det vakt en Del Utilfredshed, at Fradraget skal omfatte hele den for offentlige Midler tilvejebragte Del af Pensionen, og at der saaledes ses ganske bort fra den Pension, den paagældende under Hensyn til den Tid, han har arbejdet for vedkommende Virksomhed, havde opnaaet Ret til. For at imødekomme de fremsatte Ønsker, for hvilke Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg paa ny har givet Udtryk i et Andragende af 12. Maj d. A., har Sundhedsministeren foreslaaet, at man ændrer Lovens § 40, saaledes at der — foruden at den ovennævnte Praksis faar Udtryk i Lovordene — aabnes Adgang for Raadet til, naar Omstændighederne taler derfor, at bestemme, at der ved Beregningen af Erstatningen skal finde et mindre Fradrag Sted. For Personer, der ifølge Tjenestetidens Længde vilde kunne faa fuld Pension, fastslaar man en Ret til under alle Omstændigheder at faa Pensionen ubeskaaret ved Siden af Ulykkeserstatningen. Udvalget har kunnet slutte sig til dette Ændringsforslag, der er optaget nedenfor under Nr. 5.

Da Bestemmelsen i Lovforslagets § 7 om, at Nedsættelsen skal „være saa stor, at Præmier og Bidrag bringes i Overensstemmelse med Reglerne i § 18“, ikke kan opfyldes af Forsikringselskaberne, før *efter* at disse har faaet Kendskab til Reglerne for den Præmieberegning, Ministeriet vil foreskrive i Henhold til Lovens § 18, saa tilsigter Ændringen Nr. 15 at fastslaa, at Nedsættelsen skal ske, *efter* at de nærmere Regler er offentliggjort og traadt i Kraft.

Dels under Hensyn til at skaffe Tid til den Udarbejdelse af de ovenomtalte Regler og dels af andre praktiske Hensyn, da man alt er kommet langt hen paa Aaret, foreslaas det i Nr. 16, at Loven først skal træde i Kraft den 1. Januar 1928.

Under Udvalgets Drøftelse har været inddraget Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være rigtigt, at en ikke juridisk ud-

dannet Person i Henhold til det af Folketinget vedtagne kan udnævnes til Formand for Arbejderforsikrings-Raadet. Uagtet der indenfor Udvalget er Medlemmer, der nærer Betænkelighed ved at fravige det hidtil fulgte, saa vil Udvalget dog ikke foreslaa nogen Ændring i det af Folketinget vedtagne, da der dog — selv efter den ændrede Affattelse — fremdeles kan udnævnes til Raadsformand en juridisk uddannet Person, og der i alt Fald altid kan drages Omsorg for, at juridisk Indsigt er repræsenteret i Raadet.

Udvalgets *Flertal* (Birke, Gregersen, Hansen-Stavnsbjerg, M. C. Jensen, Jøppesen [Drusebjerg], Olga Knudsen, Laursen, Stegger Nielsen, Sørensen-Egaa og Tvede) finder det ganske naturligt, at de Præmier og Erstatninger, der under Hensyn til det stigende Pristal forhøjedes ved Loven af 28. Juni 1920, nu, da Prisniveauet igen er lavere, atter nedsættes, hvorved de tilskadedkomnes Erstatninger med vore Penges nuværende Værdi i alt væsentligt vil svare til de tidligere udbetalte.

Flertallet, der i det store og hele kan tiltræde Lovforslaget, *indstiller det til Vedtagelse* med nedenstaaende Ændringsforslag, og med Hensyn til disse skal bemærkes følgende:

Til Lovforslagets § 5 er stillet Ændringsforslag Nr. 7 til Lovens § 41 og som nye Paragraffer Nr. 12 til Lovens § 54 samt Nr. 13 til Lovens § 66 B, som gaar ud paa, at Personer, hvis Hovedindtægt skyldes Fiskeri, og som ikke oppebærer nogen fast Løn for deres Arbejde om Bord i Fiskerfartøjet, men kun Andel eller Procenter af Fangstudbyttet, skal betragtes som selvstændige erhvervsdrivende og ikke som Lønarbejdere i Lovens Forstand. Dette synes ogsaa efter de Udtalelser, Ordføreren i Folketinget fremsatte, at have været tilsigtet ved den Ændring, som der blev indsat i § 41, 4de Stykke, men man mener, at dette Forhold nu ved disse Ændringer træder klarere frem.

Lovforslagets Redaktion af Lovens § 49, sidste Punktum, er ikke ganske klar, hvor-